

เอกสารอ้างอิง

- กรมปศุสัตว์. 2547. ไก่พื้นเมือง. สถานีทดสอบพันธุ์สัตว์เลย กรมปศุสัตว์.
- กลุ่มวิจัยความหลากหลายทางชีวภาพ. 2559. ไก่พื้นเมือง (ไก่กระดูกดำ). กองบำรุงพันธุ์สัตว์ กรมปศุสัตว์.
- จรัญ จันทลักษณ์. 2512. คู่มือการปรับปรุงพันธุ์ปศุสัตว์. ภาควิชาสัตวบาล. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จรัญ ใจลังกา. 2552. ระบบการเลี้ยง การตลาดไก่เนื้อค้าขายแม่สลอน และการแปรรูปผลิตภัณฑ์ไก่ตุนยาจีน. สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. กรุงเทพมหานคร.
- จันทร์จรัส เรียวเดชะ. 2534. การปรับปรุงพันธุ์สัตว์. ภาควิชาสัตวบาล คณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ม.ป.ท.
- ชนิดดา สุวรรณวิชัย และประภากร ธารฉาย. 2556. การกระจายของเมลาณินในไก่กระดูกดำ. แม่ไก่ปริทัศน์ 14(1) : 25-30.
- ชัยภูมิ บัญชาศักดิ์, ชีววิทย์ เปี้ยคำภา, เสาววิทย์ ระฆังทอง, ชาญวิทย์ แก้วตาปี และพงศ์ธร คงมัน. 2556. หลักโภชนศาสตร์สัตว์และการประกอบสูตรอาหาร. คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ไชยา อัยสูงเนิน. 2542. ไก่บ้าน-ไก่พื้นเมือง. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: เอเชีย แปซิฟิก ฟรอนต์. 93 น.
- โชค มิเกร็ด, วิจิต สนลอย และธีระ วิสิทธิ์พานิช. 2545. การเลี้ยงไก่โดยวิธีการขยายพันธุ์แบบธรรมชาติ. ผลงานวิจัยของมูลนิธิโครงการหลวง ประจำปี 2545.
- เถลิงศักดิ์ อังกรเสรี. 2553. การปรับปรุงพันธุ์สัตว์. พิมพ์ครั้งที่ 1. ภาควิชาสัตวศาสตร์ คณะทรัพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, ม.ป.ท.
- นิธิยา รัตนพานนท์. 2545. เคมีอาหาร. โอเดียนสโตร์. กรุงเทพฯ. 504 น.
- เพิ่มศักดิ์ ศิริวรรณ อภิชัย รัตนวราหะ สุภานัน พิมพ์สาร วิจิต สนลอย และศุภฤกษ์ นาคกิตเศรษฐ์. 2547. การศึกษาเบื้องต้นในการพัฒนาและปรับปรุงพันธุ์ไก่กระดูกดำ. วารสารสัตวบาล. 68(14): 44-53.
- เพิ่มศักดิ์ ศิริวรรณ. 2550. ไก่กระดูกดำ: สัตว์เศรษฐกิจที่น่าสนใจสำหรับเกษตรกรรายย่อย. วารสารสัตว์เศรษฐกิจ. 24(554): 33-37.
- ยอดชาย ทองไทยนันท์. 2552. การปรับปรุงพันธุ์สัตว์เชิงปฏิบัติ. กลุ่มพัฒนาวิชาการปศุสัตว์ และกองบำรุงพันธุ์สัตว์ กรมปศุสัตว์. 387 น.
- ศักรินทร์ งามดี. 2556. การเลี้ยงไก่กระดูกดำ 4 สายพันธุ์. ระบบจัดการความรู้ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จ.พะเยา.
- สมเกียรติ สายธนู. 2537. หลักการปรับปรุงพันธุ์สัตว์. พิมพ์ครั้งที่ 1. ภาควิชาสัตวศาสตร์ คณะทรัพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, ม.ป.ท.

- สุทิพย์ ไชยมนั เกศรินทร์ แก้วมะณี และรักษิณา ทิมคล้าย. 2559. โครงการวิจัยการปรับปรุงพันธุ์ไก่กระดูกดำพันธุ์แท้นที่ 3 ที่มีสมรรถภาพการผลิตที่ดีสำหรับพื้นที่ 3 ระดับความสูง. รายงานฉบับสมบูรณ์ สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน)
- อำนวย เลี้ยวธารากุล, พชรินทร์ สนธิไพโรจน์ และศิริพันธ์ โมราอบ. 2539. การผสมพันธุ์และคัดเลือกพันธุ์ไก่พื้นเมือง สถานีบำรุงพันธุ์สัตว์สารคาม 2. สมรรถภาพการผลิตไก่พื้นเมืองที่เลี้ยงในสถานีบำรุงพันธุ์สัตว์. ว. เกษตร, 12(1): 55-64.
- อำนวย เลี้ยวธารากุล, สุรศักดิ์ โสภณจิตร และศุภฤกษ์ สายทอง. 2545. การคัดเลือกและการปรับปรุงพันธุ์ไก่พื้นเมืองของท้องถิ่น (ไก่แม่ฮ่องสอน) สำหรับเลี้ยงในเขตพื้นที่สูงภาคเหนือของประเทศไทย. ผลงานวิจัยของมูลนิธิโครงการหลวง ประจำปี 2545.
- อุดมศรี อินทรโชติ, รัชดาวรรณ พูนพิพัฒน์ และกัลยา บุญญานุวัตร. 2538. การเจริญเติบโตและคุณภาพซากของไก่ลูกผสมพื้นเมือง. รายงานประชุมวิชาการ ครั้งที่ 43. หน้า 388-394, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- Borges, C.R., J.C. Roberts, D.G. Wilkins and D.E. Rollins. 2001. Relationship of melanin degradation products to actual melanin content: application to human hair. *Anal. Biochem.*, 290: 116-125.
- Chen, S.R., B. Jiang, J.X. Zheng, G.Y. Xu, J.Y. Li and N. Yang. 2008. Isolation and characterization of natural melanin derived from silky fowl (*Gallus gallusdomesticus*Brissson). *Food Chemistry*, 111 : 745-749.
- Fletcher, D.L. 1999. Poultry meat color *In*: Poultry Meat Science. Eds. R.I. Richardson and G.C. Meat. 1999. Poultry science symposium series. Volume twenty-five. Pp 159-175.
- Jacques, S. 2004. Optical absorption of melanin. [Online]. Available: <http://omlc.ogi.edu> (6th October 2014)
- Jaturasitha, S., T. Srikanchai, M. Kreuzer and M. Wicke. 2008a. Differences in carcass and meat characteristics between chicken indigenous to Northern Thailand (Black-Boned and Thai Native) and imported extensive breeds (Bresse and Rhode Island Red). *Poul. Sci.* 87: 160-169.
- Jiang, X. and A. F. Groen. 2000. Chicken Breeding with Local Breeds in China. A Review. *Asian-Aus. J. Anim. Sci.* 13(10):1482-1498.
- Hsieh1, P., and T. Lien1. 2012. Study of the Physico-chemical Properties and Antioxidant Activity of Extracted Melanins. *Journal of Agricultural Science* Vol. 4, No. 9: 217-229.

- Muroya, S., R.I. Tanabe, I. Nakajima and K. Chikuni. 2000. Molecular characteristics and site specific distribution of the pigment of the silky fowl. *Journal of Veterinary Medical Science*, 62(4) : 391-395.
- Phuong, T.T.M. 2002. Study on the productivity and meat quality of AC chicken (black-bone chicken) in Vietnam. *In: Proceeding of an International Symposium Cum Workshop*. Hanoi, Vietnam. Pp 235-244.
- Rozanowska, M., T. Sarna, E.J. Land and T.G. Truscott. 1998. Free radical scavenging properties of melanin interaction of eu- and pheo-melanin models with reducing and oxidizing radicals. *Free Radical Biol. & Med.* 26: 518-525.
- Smith, J. R., Jr. 1990. Genetics of plumate, skin and eye pigmentaton in chickens. *In: Poultry Breeding and Genetics* (Ed. R. D. Crawford). Elsevier, Amsterdam, The Netherlands. pp. 109-167.
- Vaclavik, V.A. and E.W. Christian. 2003. *Essentials of Food Science*. Kluwer Academic/Plenum Publishers. New York. Pp 482.

ตารางสรุปเปรียบเทียบแผนงานวิจัยกับผลงานวิจัย

วัตถุประสงค์	กิจกรรมวิจัย	ผลการดำเนินงาน
เพื่อคัดเลือกและปรับปรุงพันธุ์ไก่กระดูกดำพันธุ์แท้ที่มีสมรรถภาพการผลิตที่ดี และปรับตัวได้ดีกับสภาพแวดล้อมบนพื้นที่สูง	แบ่งสายการผสมพันธุ์เพื่อปรับปรุงพันธุ์	แบ่งสายการผสมพันธุ์เป็น 6 สายใช้พ่อพันธุ์ 1 ตัวต่อแม่พันธุ์ 5 ตัว แบ่งเลี้ยงสายละคอก โดยไก่กระดูกดำที่ใช้วิจัย จะคัดเลือกไก่เพศผู้ที่มีลักษณะตรงตามสายพันธุ์และโตดีที่สุดจำนวน 6 ตัว และเพศเมียจำนวน 30 ตัว ดำเนินการเลี้ยงและฟักไข่จากฝูงพ่อแม่พันธุ์ดังกล่าว
	ทดสอบสมรรถภาพการผลิตและเก็บข้อมูล	สถานที่ทดสอบสมรรถนะการผลิตที่ระดับความสูงจากระดับน้ำทะเลแตกต่างกัน 3 ระดับ คือ ความสูง 400-800 เมตร โครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวงห้วยความสูง 800-1,000 เมตร สถานีเกษตรหลวงปางดะ ความสูง 1,000 เมตรขึ้นไป ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงวัดจันทร์ สมรรถภาพการผลิตไก่กระดูกดำที่อายุ 16 สัปดาห์ โดยมีน้ำหนักตัวเฉลี่ยทั้ง 6 สายพันธุ์อยู่ที่ 1.68 กิโลกรัมต่อตัว ในสถานที่ทดสอบห้วยเป้า น้ำหนักตัวเฉลี่ย 1.57 กิโลกรัมต่อตัว ปางดะ 1.70 กิโลกรัมต่อตัว และวัดจันทร์ 1.85 กิโลกรัม อัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นน้ำหนัก (FCR) เฉลี่ยอยู่ที่ 3.92 ผลทดสอบห้วยเป้า 4.17 ปางดะ 3.44 และวัดจันทร์ 4.10 ผลสมรรถภาพการผลิตของแต่ละน้ำหนักตัวเฉลี่ยอยู่ที่ 1.68 กิโลกรัม โดยสายที่ 2 มีน้ำหนักตัวเฉลี่ยสูงที่สุด คือ 1.79 กิโลกรัม รองลงมาคือสายที่ 4 คือ 1.72 กิโลกรัม และสายที่ 6 มีน้ำหนักตัวที่น้อยที่สุดคือ 1.55 กิโลกรัม ผลตอบแทนการเลี้ยง ต้นทุนการเลี้ยงเฉลี่ยอยู่ที่ 147.62 บาท/ตัว ผลกำไรจากการเลี้ยง 111.04 บาท/ตัว
	อบรมและถ่ายทอดผลการทดลองให้กับเกษตรกรในพื้นที่	การฝึกอบรม เรื่อง “การเลี้ยงไก่กระดูกดำบนพื้นที่สูงและระบบการเลี้ยงสัตว์ปีกที่ดบนพื้นที่สูง (RPF-GAP; สัตว์ปีก) และผลการวิจัยการเลี้ยงไก่กระดูกดำบนพื้นที่สูงปี

	ทดสอบ 3 สถานที่ ทดสอบ	2559” โดยมีหัวข้อการอบรมดังนี้ หัวข้อที่ 1 การเลี้ยงไก่กระดูกดำบนพื้นที่สูง หัวข้อที่ 2 ระบบการเลี้ยงสัตว์ปีกที่ดบนพื้นที่สูง (GAPs) หัวข้อที่ 3 ผลการวิจัยการเลี้ยงไก่กระดูกดำบนพื้นที่สูงปี 2560
--	--------------------------	--

